

Til nr. 14

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring under nr. 3. (§ 7 b, stk. 2). Bortset fra, at forslaget omfatter andele i alle virksomheder, svarer forslaget til den foreslåede § 7 b.

Til nr. 15

Forslagene er et led i harmoniseringen af tilsynslovgivningens koncernregler.

Den foreslåede ændring af »moderselskab« til »moderselskaber« sker for at tydeliggøre, at både direkte og indirekte moderselskaber og disses associerede virksomheder er omfattet.

Til nr. 16

Det foreslås, at lovens § 34, stk. 1, ændres, således at kravet om 2 revisorer ikke skal gælde for de mindre pengeinstitutter. Jo mindre institutterne er, jo mere økonomisk belastende er kravet om 2 revisorer. Da det samtidig skønnes, at kravet ikke forøger sikkerheden væsentligt i de mindre institutter, foreslås det, at de fritages for kravet. De mindre institutter skal efter forslaget have mindst en revisor, der skal være statsautoriseret.

Grænsen på 250 mio. kr. svarer til den grænse, der i øvrigt anvendes ved gruppeinddeling af pengeinstitutterne, således at kravet om 2 revisorer ikke vil gælde for gruppen af de mindste institutter (gruppe 4).

De øvrige ændringer af § 34, stk. 1, er konsekvensrettelser eller ajourføringer. Det er ikke som i den gældende bestemmelse præciseret, at revisorerne i alle tilfælde skal være enten statsautoriserede eller registrerede, idet dette følger af årsregnskabslovens § 61 b, stk. 1, jf. forslag til ændring af § 1, stk. 1, 4. pkt., i lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v.

Efter den gældende § 34, stk. 2, skal revisorerne i et pengeinstitut tillige være revisorer i pengeinstitutts moder-, søster- og dattervirksomheder. Dette omfattende krav er ikke hensigtsmæssigt i alle tilfælde, specielt når pengeinstituttet har en udenlandsk moder- virksomhed. Hvis en tilsvarende bestemmelse blev indført for andre virksomheder i den finansielle sektor, ville det derudover give anledning til regelkonflikt, når forskellige virksomhedstyper er koncernforbundne, fordi det bliver uklart, hvilke af virksomhedernes revisorvalg, der skal være bindende for de øvrige virksomheder i koncernen.

Det foreslås derfor, at § 34, stk. 2, præciseres således, at kravet om samme revisor kun gælder »nedad« i koncernen, dvs. for dattervirksomheder. Heruodver foreslås kravet kun at gælde »opad« for finansielle

holdingselskaber og disse selskabers øvrige datter- virksomheder.

Kravet om at pengeinstitutts revisorer også skal være revisorer i dattervirksomhederne og i et finansielt holdingselskab samt dets øvrige dattervirksomheder gælder for samtlige pengeinstitutts revisorer.

Ændringen af § 34, stk. 3, er en konsekvensrettelse. Dispensationsadgangen anvendes i tilfælde, hvor kravet om samme revisorer efter § 34, stk. 2, finder anvendelse på udenlandske virksomheder. I sådanne tilfælde er det ofte ikke hensigtsmæssigt eller måske end ikke muligt, at revisorerne er fælles. Ofte er det dog hensigtsmæssigt at fastholde, at mindst en af revisorerne fra pengeinstituttet også skal være revisor i den udenlandske koncernvirksomhed.

Ændringen af § 34, stk. 4, indebærer ingen realitetsændring. Formuleringen foreslås ændret, så den svarer til formuleringen i realkreditlovens § 90, stk. 3. Det præciseres med denne formulering, hvor i lovgivningen de pågældende revisionsbestemmelser befinder sig, nemlig i årsregnskabslovens kapitel 8 a.

Til nr. 17 og 18

De foreslåede ændringer er af redaktionel karakter.

Af hensyn til harmoniseringen med de øvrige finansielle love foreslås, at bestemmelsen i § 37 a, stk. 10, om at visse af bestemmelserne vedrørende revision også finder anvendelse på selskaber i koncernen flyttes til § 34.

Til nr. 19

Overskriften til kapitel 9 a i bank- og sparekasseloven ændres som følge af ændringerne beskrevet i nr. 20.

Til nr. 20

Forslaget er et led i gennemførelsen af udvalget vedr. langsigtet opsparings (opsparingsudvalget) anbefalinger.

Med forslaget åbnes op for, at børneopsparing og boligopsparing kan placeres i værdipapirer.

Børneopsparing reguleres af bekendtgørelse nr. 815 af 27. oktober 1997 om børneopsparings- og selvpen- sioneringskonti. I følge denne kan pengeinstitutter modtage indskud til opsparing, som har familieforsørgelse til formål.

Bekendtgørelsen angiver ikke udtrykkeligt, hvordan placering af midler til børneopsparing kan foretages. Ordvalget leder dog hen på egentlige kontantkonti, dels i selve bekendtgørelsens overskrift, dels i ordvalget i de enkelte bestemmelser.